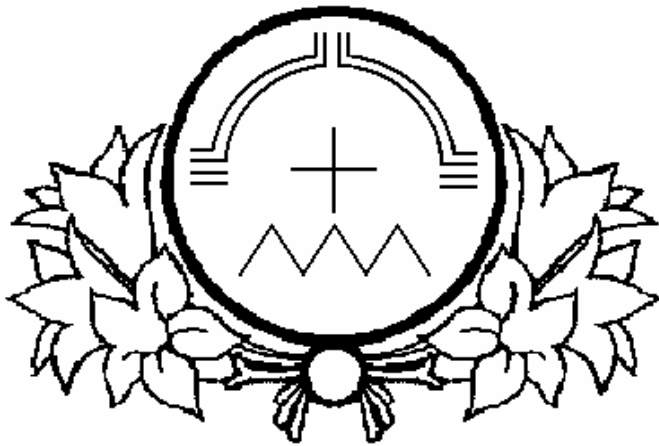

Den här broschyren är brak till du vid :

Producerat vid den Correllian Nativitet Tradition Distribuerat vid
Witch School, www.witchschool.com, "Your någon , når det skal
värre , någonstans magi utbildning."

© Copyright 2009 Pastor Don Lewis för denna utgåva

Denna broschyr får återges i befintligt skick och Oredigerad och dis-
tribueras gratis. Nej COMMERCIAL kopior får produceras. Exemplar
av denna broschyr kan fås på något av flera språk. För mer informa-
tion kontakta Ed@witchschool.com.

DE FEM MYSTISKA HEMLIGHETERNA

Av Älskade LaVeda Lewis-Highcorrell
Med Introduktion av Pastor Don Lewis

Om författaren

"Elizabeth Greenwood var pennan namn Blv. LaVeda Lewis Highcorrell, (1927-1989) fd chef för Correllian Tradition. Trots att hon skrev ett antal artiklar och kommentarer, både publicerade och opublicerade, Fem Mystic Secrets är den enda plats där Blv. LaVeda gjort en omfattande redogörelse om sin övertygelse som en Correllian. Det är också den första spridda utläggningen av Correllian idéer.

"Fem Mystic Secrets" skrevs specifikt som ett svar på den "nya rätt" rörelse som får ånga i USA vid den tidpunkten. Ledning av till exempel televangelists Jerry Fallwell och Jim Bakker, New Right försökt sammanfoga högern politiska och konservativa kristna idéer i ett slags teokrati. Detta var orsaken till verklig rädsla bland hedningar och andra amerikanska minoritetsgrupper. Många ansåg att de var i allvarlig fara för att förlora sina religiösa och sociala rättigheter, på grund av mycket verkliga attacker mot dessa friheter genom New Right. Den noggranna läsaren kommer att notera att på många ställen i Blv. LaVeda har syftar hennes argument direkt på de antaganden och politiska / religiösa ställningstaganden av televangelists av ny rättighet.

Men på samma gång Blv. LaVeda skapade den första stora offentliga redovisning av vad Correllianism är och vad som av många fortfarande som principen uttalande Correllian övertygelser.

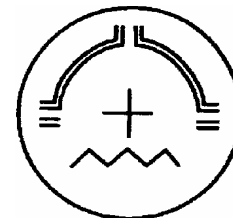
Dela med oss sedan Fem Mystic Secrets av Great Pagan Masters, vilket framgår av den älskade LaVeda.

Vad är Correllian Wicca?

Den Correllian Nativist Tradition är en av de största traditionerna i "Wicca" i världen! Wicca är en hednisk religion som venerates jorden, ser på Gud som både mor och far, och tror att Gud kommer till varje enskild person på det sätt som är bäst för dem. Wicca anser också att varje person kan använda befogenheterna för sina Soul eller högre jaget och använda dessa för att arbeta under i sitt eget liv.

Vill du veta mer om Correllian Wicca, gå till:

WWW.CORRELLIAN.COM

Och om du är intresserad av att studera om magi kan du hitta alla typer av online-kurser i magi och hedendom, samt en stödjande gemenskap av likasinnade på:

WWW.WITCHSCHOOL.COM

Men inget av detta kan hjälpa dig om du inte riktigt börjar tro på det, för om du inte riktigt accepterar någon övertygelse du hävdar att du gör, kommer den att lämna din önskan i sticket.

Med allt detta, säger jag ”Må välsignelsen komma och må du lyckas i allt du gör. Vad du än gör, gör det med kärlek, och goda saker skall bli ditt”.

Tack,

Lady Elizabeth Greenwood

Förord:

Var hälsad, min vänner,

Som du säkert vet, finns det dussintals av små böcker som denna, alla lovar de nycklarna till Universum, ovärderlig kraft, och personlig lycka.

Det är att säga för mycket, och för de flesta, alldeles för mycket att lova.

Jag ger inga sådana löften. Jag ger dig fem av de bästa hemligheterna av liv som föreställts av min religion.

Ensamma kan de inte göra något för dig. Det är vad du gör med dem som betyder något.

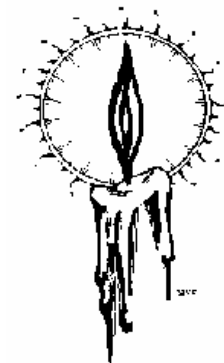
Vägen till kunskap och ett lyckligt, effektivt liv ligger inte i vad någon annan uppnår eller inte. De kan säga dig vad som helst, hur sant eller falskt –det är ingenting. Så länge som det är deras, kan det inte riktigt påverka dig. För att hjälpa dig i ditt liv eller förstå i varje fall, måste kunskap komma för att bo i ditt eget hjärta, för bara då är du riktigt fri, och bara då kan du riktigt veta.

Riktig kunskap är och måste vara mer än att lära sig utantill, för härmning av kunskap är inte kunskap och kommer inte att ge dig tröst om det föreskrivna ordet dör ut.

Det finns många vägar till kunskap, och mycket kunskap att få, men inget av det kan göra dig något gott alls om du inte vill tro och förstå det själv.

Kunskap:

Detta är den första av de fem systrarna och största hemligheten jag kunnat ge till dig om du lyssnade på mig i tusentals år –om du inte riktigt känner dem och accepterar dem, alla hemligheter i Universum är bara si och så många själsliga småsaker.

Så många människor säger idag att de kan ge dig sann kunskap, som om den var en present. Lägg din tro på dem, sänd dina pengar till dem, köp deras broschyrer, eller gör vad de säger, och för ett så litet pris, skall du bli klok, genom osmos.

Nja, detta är struntprat! Ingen kan leda dig på någon prima väg till kunskap bara därför att det är bekvämt för dem att göra så. Vägen till förståelse är en väg vilken du måste gå själv, och av din egen vilja, inte en himmelsk telefon linje öppen för priset av en 30 Dollars biljett.

Andra folk kan guida dig; råda dig; instruera dig; hjälp dig. Men de kan inte tro åt dig. De kan inte veta åt dig. I stunder av smärta, kan de inte vara en styrka inom dig, hur mycket de än erbjuder utifrån. Och styrka inombords är en sann tröst. Människorna som säger dig att allt du måste göra för att inneha hemligheterna till Universum är att läsa en viss bok, eller köpa en viss broschyr, eller titta på ett visst teveprogram och sända pengar - de är antingen dummerjönsar eller charlataner, för så mycket är inte vunnet av så lite.

Att blint acceptera orden av en annan är inte att vara lojal, eller trogen, eller from –det är endast att vara blind.

Man måste använda sin egen goda känsla och lyssna till sin egen inre klocka när man söker en väg till kunskap, för man är inte helt enkelt dragen med för fred och lycka oavsett vem som lovar att dra med dig. Och så många lovar, och så många skriker med på vägen, att det kan bara vara genom diskretion och inre instruktioner som man möjligtvis kan säga vilka vägar som har något att erbjuda, och vilka som endast är betydselösa avstickare.

Det är ingenting du måste veta mer än att en smart annons eller ett högt produktions värde har ingen relation till det verkliga värdet av erbjuden vishet. En klok person kan även undersöka allting han eller hon möter. Men man är en dumbom som tror att det är allt som krävs bara därför att denna person svär att det är så.

Därför är den första systemen är inte enbart kunskap, utan kunskapen därom – den tuffare av de två, ojämförligt, att förvärva.

Så som det vanligen sägs, det finns inga ateister i rävyor, (vilket inte, men vanligen sägs, så sant så det är oförskämt) så för det är en sak

Om Gud bara ville ha en samling skyddade, oerfarna tjänare, skulle hon skulle aldrig ha haft skapa ett hel Universum för att få dem. Och om hon behövde en samling skyddade, oerfarna tjänare, då skulle hon ha irrat omkring i början när hon var alldeles för sig själv.

Gud vill ha mångfald! Öppna dina ögon och se det omkring dig!

Vad kännetecknar Naturen om inte mångfald? Gud älskar saker som är nya och annorlunda. Hon gillar ljusa färger och originella idéer.

Gud vill inte att alla ska vara likadana. Om Gud ville ha enformighet skulle du se det i Naturen –överskning! Det är inte där.

Gud vill inte placera dig i en öppning till ett duvslag eller en konsol. Hon vill inte att du ska gå på en rak och smal väg heller – hon vill att du ser åt sidorna och ser blommorna! Titta uppåt och se på molnen! Gå i gräset och utforska!

Detta är Guds riktiga vilja.

Hon vill att du ska vara fri. Att vara lycklig. Och att lyckas. Hon är en hjälpare hand, inte ett hinder, på din väg.

Det finns inget som håller dig tillbaka, inte ens döden för döden är inte riktig, bara en tillfällig vila på Andra sidan mellan livet.

Bara din egen fruktan kan hålla dig tillbaka. Fruktan, eller dåligt planerande, självtvivel, och illvilja mot andra.

Så var fri, och ta fördel av världen som skapats åt dig! För din enda fångvaktare är du själv.

Så är det. Dessa är de fem. Hemligheterna till ett lyckligt och framgångsrikt liv. De som tror på dem är utan fruktan. För vad är det att frukta när du vet i ditt hjärta att livet är evigt. Att Gud är trevlig, och gillar dig, och vill se dig göra gott. Och att inom dig väntar den fred och stillhet du söker, väntar bara på dig att se inombords, och riktigt tro på vad du säger du tror på.

Med denna kunskap, riktigt betrodd, kan du följa vad som helst, utan fruktan. Du kan utveckla krafter inom dig, eller gå modigt ut i världen –vad skulle hålla dig tillbaka?

Det är ett val du var skapad att göra, inte ge bort eller hänga om halsen på en syndabock.

Att ta ansvar i ditt liv är inte olydnad för Gud. Gud gav dig ansvar i första hand. Om Gud ville att du var oförmögen att göra val och stå på dina egna ben, skulle Hon knappast behövt ha skapat dig, skulle Hon? Varför skulle Gud gå igenom problemet med att ställa i ordning allt detta bara så hon kunde spendera sin tid att para ihop hundra biljoner människors sockor åt dem?

Att göra sina egna misstag är anledningen till att existera överhuvudtaget – så att du kan lära dig från dem.

Så du skapar dina egna framgångar.

Gud behöver inte dig för att bygga sina sandslott åt Henne. Ej heller behöver hon bygga sandslott "genom dig". Gud kan bygga sina egna sandslott. Ta mig inte på orden för det – ta en titt på Mojave öknen, eller Grand Canyon. När du bygger ett sandslott, är det där för dig att uppskatta och känna stolthet över. Gud behöver inte hedern för ditt sandslott, så som vissa människor påstår att hon gör. Hon gav dig möjlighet så att du kunde bygga det för att upplyfta dig själv.

När du gör något bra, förtjänar du heder för det – Gud glädjer sig över ditt sandslott, Hon är inte svartsjuk på det.

Och när du gör något dåligt, måste du ta ansvar för det också. Djävulen gjorde inte så att du rev ner Billys sandslott, du valde att göra det. Om du vill göra det rätt igen, då måste du göra något så fint som det var tarvligt för att göra upp för det. Det är Karma. Och tills du gjort upp för dåliga saker du har gjort genom att göra bra saker, kommer du bara bli allt mer vilse på vägen till Gud.

Men Gud kommer att vänta på dig.

Frihet är ansvar.

Gud vill inte att du skall vara intelligent och kreativ. Hon vill att du ska vara värdig och användbar. Och Hon kan vänta för hur många livstider det tar för dig att bli det. När allt kommer omkring, hon har redan väntat så här länge.

att hävda kunskap och en annan sak att veta.

Kunskap, som vi diskuterar den här, är kunskap om existens. Varför vi existerar, hur vi existerar; hur vi kan påverka vår egen existens och kvaliteten av den. Kunskap om Guds natur.

Det finns många vägar till sådan kunskap, många vägar för många sökande. Precis som många olika vägar en gång ledde till Rom från många hörn av dess rike, så också, leder många vägar till Gud från många nivåer och hörn av vår existens.

En väg som fungerar bra för, kan göra en annan obekväm. En väg som tycks ny för en, kan en annan kalla ensam. En väg som en finner familjär kan en annan kan förakta som vanlig. Inte alla vägar är av samma längd. Några är klippiga, några är mjuka. Några är smal, några är vida och slingrande. Allt kommer att i sista hand leda till Gud, därför Gud kan vänta på de sist kämpande sökande – Gud har tid.

Vissa människor tror att Gud har bråttom, men varför skulle Gud stressa? Gud är en artist, och det bästa arbetet tar alltid tid.

Allt dessa vägar vilka leder till Gud är lika. De kommer alla att sätta dig vid samma slut. Men några av dem kommer att ta betydligt längre tid, och kan vara märkbart tuffare mot dina fötter.

Den andra av de fem systrarna är kunskapen om Gud.

Gud:

Förr eller senare, kommer du att lära känna Gud. Du kommer att välja ditt egen sättet att komma dit, och ingen kan helt enkelt lämna över den till dig. Återigen, det är inte så svårt att möta kunskap, men den betyder bara något om du gör den till din kunskap –för vem som helst kan säga att de tror, men om du inte verkligen accepterar den, kan den aldrig hjälpa dig.

Och precis som Gud kan vänta en miljon år

på dig att komma, så om det tar dig en miljon år, ja, då är det helt okej. Gud kommer att förstå. Gud hatar dig inte. Gud vill att du hittar ditt sätt. Gud kommer att vänta. Gud väntar inte på någon ursäkt för att slå ner dig – Gud står ovan det.

Gud gjorde inte dig till en hockey puck för alla att sparka på. Du är en bit konst i framsteg. Gud har spenderat lång tid att hjälpa dig på träven, och kommer inte att fuska nu bara därför att du kanske tar längre tid att fullgöra det än någon annan.

Samtidigt, medan allt av detta är sant, är det även absolut. Det är ingen begränsning av tiden; det är ingen tidsgräns. Gud har allt tid i världen och lite till. När du kommer betyder ingenting, bara att du i sista hand skall komma.

Du måste gå till Gud. Gud kommer inte att komma till dig. Och när du gör det, gör du det så som en fullbordan av din existens, inte Guds. Om du aldrig kom, (fastän varje sido väg i sista hand leder till samma plats, men efter mycket vandring) skulle Gud inte vara förminskad av din frånvaro. Det skulle vara din förlust.

Gud är evig. Händelser av män och kvinnor kan inte förminska Gud. Gud behöver inte din dyrkan eller ditt erkännande för att existera och blomstra. Gud existerade före det fanns någon annan, och kommer säkert inte att upphöra att existera på grund av vad vi kunnat göra eller inte göra.

Som en Hedning, vördar jag Gud som min Moder som skapade all annan existens ur sin egen ursprungliga existens, och skall följaktligen fortsatt hänvisa till Henne som sådan – fastän Gud säkert är lika mycket min Fader som min Moder och Hennes existens kan inte heller vara begränsad av namnen vilka vi ger Henne.

Gud är inte en gammal man med ett långt vitt skägg lever på ett moln någonstans. Ej heller är Gud en ståtlig kvinna med eklöv i sitt hår som lever i en helig skogsunge. Dessa är våra bilder, för vår bekvämlighet. De spelar inte någon som helst roll för Gud.

Gud existerade när högsta formerna av liv på Jorden var dinosaurier och Hon existerade i på ett mindre ställe än nu, fastän dinosaurierna inte byggde tempel till Henne. Hon var inte en mindre Gud för avsaknad av tempel och altare, och Hon älskade inte dinosaurierna

som Gud menade det att vara, och våra liv uppfyller avsikterna med vilka de var avsedda för - upplevelser.

Vad bättre sätt att lära sig än genom att uppleva alla situationer på alla sätt? Alla känslor, goda eller onda. Varje nivå av existens från amöba, till dinosaurie, till människa, och därutöver.

Det är en utbildning!

Och det är en själ som vore riktigt angenäm för Gud. En riktigt utmärkt slutprodukt, vilken rättfärdigar skapandet av Universum, inte som någon ogenomtänkt nyck, utan som en noggrann praktisk och tankfull handling.

Och nu slutligen, är vi redo för den femte systemen och hennes namn är Frihet.

Frihet:

Denna syster säger till dig att du inte behöver vara fjättrad på platsen, och att om du är, du själv äger nyckeln.

Hon är en hemlighet att ta till hjärtat. Hon är hemligheten om agerande.

Om det är något i ditt liv du inte gillar, kan du ändra det – prova!

Om det fattas något i ditt liv som du önskar, du kan få det – försök!

Du håller dig själv tillbaka! DU är härskaren av ditt eget öde, och ansvaret är endast ditt eget.

Skrämmande, är det inte?

Om du försöker uppnå något, du kanske inte uppnår det. Men om du inte försöker, då kommer du säkert inte att uppnå det. Det är ditt val, varje gång – och ett val, för att vara säker, att vara gjord med bra känsla och intelligens. Men ändå, ditt val.

för att minska det.

På liknande sätt, därför att syster Jane är en Rhodes lärd medan broder John lider av Downs Syndrom, det är inte därför det är en skillnad i deras själar, utan därför det är en skillnad i deras underjag. Varje själ har samma gåvor, men uttrycker sig själv olika i denna världen.

Det är en orsak till detta; en orsak att vi är i denna världen överhuvudtaget.

Och vilka andra orsaker kunde detta vara än att lära?

Några så att säga beslutar sig om ett evigt öde – att välja mellan gott och ont.

Men hur många människor i sitt liv gör något tillräckligt bra för att förtjäna evig belöning, eller tillräckligt dåligt för att förtjäna evigt straff?

Jag vågar säga få.

Det vanliga livet är inte levt på en skala tillräckligt storartad för att berömma eller förolämpa allmänheten, mycket mindre Gud – Vems standard skulle man förutsätta att vara högre, vad med evighet och allt som referens.

Att vara en markör i ett papperskrig mellan gott och ont, en som segrar?

En sådan existens vore påfallande liten orsak för att ha skapat ett sådant Universum. Och det vore en påfallande föga imponerande Gud som måste kämpa ett otal krig för dominans i ett Universum den skapade i första hand.

Dessutom, en Gud förhindrad att förutse ett sådant slag, förhindrad att sedan undvika det, och slutligen, förhindrad att avsluta det snabbt, skulle knappast ha varit kapabel att väva mycket komplexa och vackra nät av denna världen i första hand, förträffligheten av det ena utesluter det andra.

Nej. Som jag har sagt förut, Gud är inte avsatt eller förberedd för strid. Universum är exakt var och hur det borde vara. Det är precis

mindre än oss. De levde för en avsikt, och deras liv hade betydelse, och de lärde sig lektionerna av deras liv precis som vi gör med våra.

Gud existerade när bara de odödliga själarna på Jorden var mikrober och amöbor. De offrade Henne inget beröm. De skrev inga hymner eller heliga böcker. Ändå levde de och dog de och lärde sig lektionerna av deras liv såväl som vi. Och Modern av alla ting vittrade inte och dog bara för att mäns och kvinnors språk inte påverkades av Hennes beröm.

Hennes existens är oberoende och evig. Vi påverkar inte den. Vi kan inte stoppa den. Vi kan inte försvaga den. Gud existerar inte för oss, eller på grund av oss, eller för vår skull. Gud existerar därför att Gud existerar.

Kanske i något liv långt tillbaka, var du en dinosaurie. Kanske då föreställde du Gud som en evig dinosaurie, och världen Hennes ägg. Eller kanske du var en amöba, eller en jättelik bräken. Någon måste ha varit det.

Gud behöver inte ditt godkännande för att existera. Hon har inget behov, som några religiösa ledare föreslår, att springa efter dyrkarnas tiggande för deras trohet och ge erbjudande för vad Hon kommer att byta med dem för deras dyrkan.

Den är dyrkaren som behöver Gud, inte Gud dyrkaren.

Fastän, det kan bli ett slag mot ditt ego, är du inte kuggen varpå hjulet av universum vänder. Du är inte en försäljning gjord i en himmelsk stormmarknads krig mellan det goda och onda. Inte en soldat i en armé för att skydda Guds tron. Universum hänger inte på händelser av ditt liv. Det är en vädjan till din fåfänga. Oavsett vad du gör, kommer Universum att klara sig bra. Det har den alltid gjort. Det finns inga Gudomliga inbördeskrig. Det skulle det aldrig kunna vara. Universum är och har alltid varit fast under Guds kontroll och Hennes styre är inget klokt äventyrande, allra minst genom oss.

Endast kvaliteten av ditt liv är påverkad av om du söker efter Gud eller inte. Inte ens ödet av din odödliga själ är påverkad, för alla vägar kommer att i sista hand gå till Gud, men indirekt av en annan väg. Bara kvaliteten av detta enda liv, och vilken effekt den kan bära över

till nästa liv, är påverkad.

Men är det inte tillräckligt?

Om vår första syster är förmågan att veta, och vår andra syster är kunskap av Gud, vår tredje syster är kunskap om naturen och mönstret i livet.

Liv:

Gud skapade liv. Våra liv, och alla liv.

Hon rörde inte upp arbetet.

Gud rör inte upp.

Den första viktiga punkten om livet är att det är evigt. Kroppen dör, själ går vidare. Den är odödlig.

Detta är ingen revolutionär idé. Vi har alltid trott det, även innan vi var vi. Neanderthalare, en sorts varelse inte riktigt likadan som vi, begravde deras döda ceremoniellt, med en syn på livet efter detta, innan vad vi idag kallar "människan" ens existerade som en art.

För att riktigt acceptera begreppet av evigt liv är en sådan befrielse! Man är frigjord från så många av frustreringar och sorg i livet – inte att förglömma fruktan. Tända ett ljus i mörkret, det förändrar allt. För att, acceptera livet som evigt, vilken fruktan i hela denna värld är kvar för en?

Nu nästan alla – särskilt troligen någon som läser denna broschyr – låtsas hålla med om evigt liv. Men hur många tror verkligen på det?

De säger det därför de är rädda att ingen tror på det, men de verkligen inte tror på det heller. De har inte riktigt tagit övertygelsen till sig.

I min familj, är det sagt "skicka de döda vidare med glädje". En begravning är inte ett tillfälle för sorg och ödeläggelse. För om livet är evigt, hur kan döden innehålla antingen fruktan eller skräck?

Andra människor – de flesta människor – är födda med en mycket större distans mellan underjaget och överjaget, och måste arbeta för att få dem tillsammans. De måste söka och tillämpa kunskap om de någonsin ska få veta de gåvor och vishet som finns inom dem.

De flesta människor förstår att det är en förståelse som de saknar i sitt liv, men de förstår inte att de kan hitta den inom sig. Istället letar de efter någon annan för att ge det till dem, som om en annan person kunde lära, förstå, och tro för dem.

Denna avsaknad, denna spärr mellan undre och övre jaget, är länkade till gåvor av den nuvarande fysiska kroppen. Begränsningar kanske är placerade uppå underjaget genom omständigheter av detta liv, men de är inte oöverstigliga.

Underjaget, förstår du, agerar som en ögonbindel på överjaget. Det utestänger mycket, och ibland allt, av överjagets gåvor och minnen. Men denna spärr är en gardin, inte en vägg, och kan bli genomskinlig, eller till och med dras åt sidan.

Allting som är levande har en själ. Och alla själar är likadana – i huvudsak, om inte i alla fall i upplevelser.

Om ett barn är född med en själslig oförmåga är det inte därför hans eller hennes själ reflekterar en sådan oförmåga. Det är underjaget, personligheten avsedd för detta liv, vilken är annorlunda, överjaget har samma möjlighet som någon annan.

Om en person är med i en bil olycka, och efteråt, har han eller hon inte längre samma själsliga möjlighet som innan, eller ens återfår samma minnen som innan, betyder det att någonting har ändrats i själen? Nej. Det är det yttre ansiktet, underjaget, vilket är påverkat. Överjaget förblir så som det någonsin har varit.

Och precis som luckan mellan underjaget och överjaget kan utestänga många av ens sanna gåvor, så kan även gapet överbryggas och dess gåvor öppnas.

Bara för att Joe Psykisk kan göra saker du inte kan betyder inte att han har krafter du inte har. Det betyder att Joe Psykisk har ett mindre gap än du har, därför – i detta livet eller ett annat – att han har arbetat

Om överjaget kan vara sagd att vara den gömda delen, då är underjaget delen som är synlig.

Underjaget startar med födelse och bygg på över ens liv, men den upphör inte med döden, den är för alltid en del av överjaget. Precis som erfarenheterna du hade som ett barn fortfarande är en del av dig, så också, och på samma sätt, förblir varje liv med överjaget.

Ju närmare underjaget är till överjaget, ju mer av överjagets gåvor kommer att vara tillgängliga för den individuella – detta är varför den fjärde systemen är viktig.

I många Hedniska religioner, har underjaget och överjaget varit porträtterade som älskande – Shiva och Sakti, i Hinduism, Apollo och Diana, i Medelhavets och i modern Hedendom, Adonis och Venus.

Det är samma två älskanden, Livet och Döden, vilka jag har diskuterat använd med ett individuellt tema. Livet är underjaget. Döden, eller evigt liv, överjaget.

Vissa människor är födda till detta liv med dessa två styrkor i nära kontakt. Detta har att göra med tidigare liv de har levt och summan av upplevelser deras själar kan ha haft. Ibland sägs sådana människor att ha blivit Född Gammal. Sådant var uttrycket vilket användes i min familj.

För dessa människor, är slöjan tunn, och de kan visa stora psykiska eller andra gåvor från en tidig ålder, skenbart omotiverat för.

Detta är inte alltid en välsignelse, för sådana gåvor kan vara mycket kraftfulla, och svåra att hantera. Väldigt mycket lik en elektrisk ström kan krafterna av själen vara oförutsägbara och farliga, såväl som välgörande. Och för denna orsak bilderna vilka representerar dem, så som Loki, Prærievargen, Set, eller Hekate, är komplexa med både positiva och negativa sidor.

En Född Gammal kanske aldrig behöver instruktioner, utan tycks bara nå ut till vad som redan är där, inom dem. Även om de försöker ignorera eller förneka sina gåvor, förblir dessa med dem, ibland ganska oreglerligt.

De kan helt enkelt inte rycka på axlarna från det.

Döden, som livet, förenar naturligtvis alla levande ting. Kan du föreställa dig skillnaden det gör att inte frukta den?

Vad är det i hela denna hela värld som inte dör?

Även bergen stiger upp och faller ner. Sjöar torkar upp medan andra sjöar fylls på.

Säkert, kommer du att dö.

Och ändå kunskapen om evigt liv inte kan men upphäver fruktan som många känner för döden – om som vår första syster de riktigt kan acceptera idén.

Gud rörde inte upp världen. Och döden är inte ett patologiskt tillstånd. Den är som den var menad att komma. Gud planerar för alla levande ting att dö. Död är menad att komma – Gud planerade på det sättet från början. Död är inte ett slut på livet, den är en förändring, och alla ting måste dö. Utan döden kan det inte bli någon pånyttfödelse. Och precis som solen går ner varje natt för att stiga igen varje morgon, precis som träden blir bruna och tappar sina löv för att skjuta skott igen varje vår, så även för oss, pånyttfödelse följer alltid död.

Där är ingen orsak att leva alls om man bara lever en gång – för vad kan man göra i ett liv som Gud vår Moder möjligtvis skulle ha ansett tillräckligt viktigt för att förbruka så mycket ansträngning och varsamhet i vår skapelse? Mycket få människor (inte ens medräknat de miljoner som har dött vid födelsen, i barndomen, och ungdomen) gör något i deras liv särskilt bra eller dåligt – åtminstone på en skala för att imponera på Gud. De flesta liv är mycket ödmjuka jämförd med Gud. En Hitler eller Ghandi kan ha ett liv tillräckligt meningsfullt för att imponera på Gud om avsikten med livet verkligen var ett lyckat/misslyckat test för kvaliteten av en själ. Men tänk om en kvinna som spenderade sitt liv i ett nittonde sekels bomullskvarn? En man som dog vid nitton år i Vietnam? En Amason Indian som aldrig levde över existensnivån? Är någon av dessa verkligen värdig evig fördömelse för den lilla akten som underprivilegierade lever? Kunde någon av dem ens ha tillfälle att vara riktigt elak? Och genom samma bevis på sådan tunn grund vilken av dem kunde vara riktigt sagd att vara värdig evigt paradiset?

En liv är inte tillräckligt att göra eller vara något för den stora majoriteten av människorna. Om Gud var att döma dem på det, hur många av dem vore någon användning för Henne över huvudtaget? För att sitta i en himmelsk kör hela dagen och så inget annat att sjunga Hennes lovord kanske, men det är en påfallande värdelös ursäkt att ha gått igenom så mycket problem för, är det inte?

Men efter många liv en själ kunde vara väl utbildad för evigheten, och en ära för Gud, såväl som användbar för Henne, verkligen förtjänad av en evig existens som ett enda liv knappast kunde göra.

Och en slut produkt värd ansträngningen.

Gud som skapade detta Universum var en praktisk, tankfull Gud. Inte en fåfäng, självbelåten, drömmare.

Medan Gud är vår Moder, så är liv och död Hennes högra och vänstra hand. Hennes två ansikten. En evig cykel i denna värld.

För Hedningar, är formerna av Gud aldrig bokstavig. De är för att hjälpa oss förstå Gudarnas komplexa natur.

Gud är som en diamant, och alla Hennes olika former i alla religioner människan har är de glittrande facetter Hon bär.

Liv och död är två av det mest viktiga av dessa facetter i vår religion. De har alltid varit inneslutna och hedrade av oss genom många epoker och kulturer.

I Egypten, de var de älskande Isis (liv) och Osiris (död). Även de stridande Horus (liv) och Set (död), och Ra (liv) och Aapep (död). För Aztekerna, Quetzalcoatl (liv) och Texcatlipoca (död). De var Ishtar och Tamuz, Persephone och Hades, Apollo och Diana, för alltid kärleksfull. De är Apollo och Pan, Sankt George och Heden, för evigt med utsikter.

Vi lever, vi dör, vi lever igen. I århundraden. Årtusenden. Det är en verklig ursäkt för att skapa ett Universum.

Och vare sig visad som älskande eller stridande, dansen om liv och död är dansen för alltid, dansen om själen, gå lätt mellan denna värld och den Andra.

Själen:

Nu vår fjärde syster.

Den fjärde av de fem hemligheterna till ett lyckligt och effektivt liv är kunskapen om själen.

Vad jag hittills har sagt om Gud, och om cykeln om liv och återfödelser, har även till stor del förklarats av själens natur.

Att den är evig, inte temporär. Att den lever många gånger i denna värld, i många former. Och att avsikten för dess början i denna värld är för upplevelser och inte som någon typ av straff.

Guds önskan är att bygga upp, inte att riva ner. För det är lätt att riva ner. Det är ingen heder, ingen prestation, och ingen tillfredsställelse i förstörelse. Skapelse, inte förstörelse, är sann glädje av existens.

Låt oss om igen titta uppå vår fjärde syster som är, inte själens natur, men dess funktion i vardagslivet.

Du, som ett levande ting, och som alla levande ting, har två delar.

Ett överjag, eller ordentlig själ, vilken kan vara så som av en diamant. Och ett underjag, en av diamantens många facetter.

Överjaget är det totala av all din själs erfarenheter, i denna värld och på Andra sidan, sedan den kom till att existera.

Överjaget inkluderar alla medfödda gåvor av själen, såväl som allt av dess förvärvade kunskap.

Alla så kallade paranormala gåvor – klärvoajans, psykokinesis, astral resor, och alla gömda gåvor – reflekterar krafterna av överjaget.

